

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201787
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2520201787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v právnej veci navrhovateľa: P. X., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, P. A. Q., zast. advokátkou: JUDr. Tatiana Dlhošová, Lazaretská 23, Bratislava, proti osobe oprávnenej na výživné: T. W., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom U. XXX/X, F., zastúpený splnomocnenkyňou: RS legal s. r. o., Frankovská 18, Bratislava, IČO: 36 864 358, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní osoby oprávnenej na výživné proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 24Pc/5/2020-156 zo dňa 9. novembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné upravenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/221/2013 zo dňa 13.11.2015, a to s účinnosťou od 1.10.2020; výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, § 65, § 75 ods. 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine § 2 ods. 1 a 2, § 24, § 155, § 156, § 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“) a § 231 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že osoba oprávnená prijímať výživné Rozhodnutím Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty číslo SO 3036/2016 D IV/7 zo dňa 16.3.2016 bola vylúčená zo štúdia bakalárskeho študijného programu nemecký jazyk a kultúra a taliansky jazyk a kultúra v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou štúdia pre nesplnenie požiadaviek vyplývajúc zo študijného programu a zo študijného poriadku. Rozhodnutím Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty číslo SO 2639/2019 D IV/7 zo dňa 19.3.2019 bola osoba oprávnená na výživné vylúčená zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo štúdia bakalárskeho študijného programu holandský jazyk a kultúra a nemecký jazyk a kultúra v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou štúdia. Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta potvrdením o návšteve školy v akademickom roku zo dňa 19.5.2021 potvrdila, že osoba oprávnená na výživné bola v akademickom roku 2020/2021 riadnym študentom Filozofickej fakulty UCM v Trnave, študijného programu nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii - denná forma, I. stupeň štúdia so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky, pričom do 2. roka štúdia sa zapísal dňa 1.9.2020.

4. Súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že u osoby oprávnenej prijímať výživné možno konštatovať, že podmienky na nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť boli u nej dané rozhodnutím zo dňa 16.3.2016 pre nesplnenie požiadaviek a teda prestala spĺňať podmienky odkázanosti momentom ukončenia sústavnej prípravy na budúce povolanie. Následne začala opätovne študovať, avšak aj z druhého štúdia na vysokej škole bola vylúčená pre nesplnenie požiadaviek, a to rozhodnutím zo dňa 19.3.2019. Osoba oprávnená na výživné sa na tretí pokus zapísala na pokračovanie štúdia Vysokej školy - Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta, avšak druhé a následne tretie štúdium na vysokej škole dennou formou už za sústavnú prípravu na výkon povolania nemožno považovať. Plnoletý syn navrhovateľa, ako osoba oprávnená na výživné je spôsobilý zaradiť sa do riadneho pracovného pomeru, prípadne vykonávať inú zárobkovú činnosť. Taktiež mal súd prvej inštancie za to, že sa zmenili pomery účastníkov, ktoré by odôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti a dospel k záveru, že k zmene pomerov jednoznačne došlo a táto uvedená zmena pomerov je dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti.

5. Súd prvej inštancie nepovažoval za spravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania účastníkovi a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie oprávnená osoba prijímať výživné z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie a na posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa použil správne ustanovenia Zákona o rodine, nesprávne však podľa príslušných ustanovení posúdil skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním a následne nesprávne rozhodol. Z výsledkov vykonaného dokazovania však nevyplýva žiadna podstatná zmena pomerov na strane oprávnenej o z vyživovacej povinnosti navrhovateľa, ktorá by odôvodňovala zrušenie vyživovacej povinnosti. Je pravdou, že pri výbere aprobácie štúdia sa jednalo o nešťastnú voľbu, čo vyústilo do nedosiahnutia potrebného počtu kreditov na postup do ďalšieho semestra. Ihneď ako oprávnená osoba zistila, že príslušná fakulta neumožní zápis na opravnú skúšku, prihlásila sa na ďalšie vysokoškolské štúdium. Súdu prvej inštancie sa snažila objasniť, že žiadne povolanie, na ktoré bola sústredovaná (vyštudovaná) stredná odborná škola, nechcela vykonávať, pretože na výkon tejto práce nemala predpoklady a bola rozhodnutá venovať sa v budúcnosti prekladateľstvu a tlmočníctvu a aj z tohto dôvodu sa rozhodla pokračovať hneď po maturite v štúdiu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Nemožno konštatovať, že štúdium prerušila a že by sa jednalo o špekulatívne konanie, pretože preukázala, že hneď po zistení, že nesplnila kritéria na postup do ďalšieho semestra sa prihlásila na totožné štúdium na inej vysokej škole. Čo sa týka navrhovateľa zo správy o stave exekúcie Exekútorského úradu Trnava Mgr. Dušana Čerešňu sp. zn. 343EX/257/21 zo dňa 13.7.2021 vyplýva, že voči navrhovateľovi sú celkom vedené tri exekučné konania, nemá na svoje meno zapísaný žiaden majetok a nulové stavy na bankových účtoch, pritom oprávnená osoba má vedomosť, že navrhovateľ si kúpil a jazdil na osobnom motorovom vozidle výr. zn. Porsche Cayenne a pri Piešťanoch, v P. A. Q. si postavil veľký rodinný dom, ktorý je zapísaný na meno jeho družky. Oprávnená navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a to tak, že návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu zamietne a oprávnenej osobe prizná právo na náhradu trov konania.

7. K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ. Vo vyjadrení uviedol, že určenie otcovstva ako povinného otca voči oprávnenej osobe bolo určené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/28/2013 zo dňa 6.5.2015, na základe návrhu matky oprávneného syna dva mesiace pred dovŕšením dospelosti syna a preto nedostal možnosť sa podieľať na výchove syna, avšak prijal zodpovednosť a výživné riadne platil. V následnom konaní pred Okresným súdom Piešťany č. k. 6C/221/2013 zo dňa 13.11.2015 súd prvej inštancie ho zaviazal na výživné v sume 300 eur mesačne s účinnosťou od 6.9.2013 do 31.8.2015 a v sume 400 eur s účinnosťou od 1.9.2015, ako aj na zaplatenie nedoplatku na zročnom výživnom v sume 7.400 eur za obdobie od 6.9.2013 do 31.10.2015 v lehote do 30.6.2016, ktoré otec riadne zaplatil. Je preukázané, že syn poberal výživné na realizáciu vysokoškolského štúdia už od 1.9.2015, teda neoprávnene od neho poberal výživné v čase svojho „neštúdia“. Taktiež bolo preukázané, že bol vylúčený zo štúdia v prvom semestri VŠ rozhodnutím z 16.3.2016. Do prijatia na ďalšiu vysokú školu neštudoval denným štúdiom, na ďalšiu vysokú školu nastúpil znova do 1. ročníka, nešlo o pokračujúce štúdium, ale o nové znovu začínajúce štúdium. Následne nedokončil ani štúdium na druhej vysokej škole, kde bola vylúčený dňa 17.4.2019 zo študijného programu pre nesplnenie kritérií pre štúdium. Pre pokračovanie uloženej povinnosti platiť výživné teda nie sú naplnené zákonné predpoklady, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 C.s.p.) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 C.m.p.), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 C.m.p.), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k jeho plnoletému synovi (oprávnená osoba) určenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 6C/221/2013-121 zo dňa 13.11.2015, a to s účinnosťou od 1.10.2020. Zároveň navrhol, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku I. rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho plnoletému synovi stanovenej rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 6C/221/2013 zo dňa 13.11.2015 a to s účinnosťou od 1.10.2020 a o nároku na náhradu trov konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Predmetom odvolacieho prieskumu bol napadnutý výrok I. o zrušení vyživovacej povinnosti a závislý výrok o nároku na náhradu trov konania rozsudku súdu prvej inštancie. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody osobe oprávnenej prijímať výživné predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na zrušenie vyživovacej povinnosti od 1.10.2020.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého odvolaním vo výroku I., konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Námietky osoby oprávnenej prijímať výživné obsiahnuté v odvolaní odvolací súd nepovažoval za prijateľné a odôvodnené práve z dôvodov, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne posúdil, pričom osoba oprávnená prijímať výživné neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Osoba oprávnená prijímať výživné vo svojom odvolaní zároveň neuviedla žiadnu takú podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd preskúmaním veci takúto vadu ani nezistil.

12. Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Nárok na výživné má aj plnoleté dieťa, keďže Zákon o rodine

neviaže zánik vyživovacej povinnosti na vek dieťaťa, ale výlučne na jeho schopnosť samostatne sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Základnou podmienkou pre existenciu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je neschopnosť plnoletého dieťaťa samostatne sa živiť. Štandardne vyživovacia povinnosť k dieťaťu zaniká ukončením prípravy dieťaťa na jeho budúce povolanie. Pre trvanie zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je teda rozhodujúce posúdenie, či dieťa je, alebo nie je schopné samo sa živiť.

13. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú samé schopné sa živiť. Veková hranica 18 rokov má význam len z procesného hľadiska v tom zmysle, že do dosiahnutia plnoletosti možno začať konanie vo veciach výživného aj bez návrhu, po dovŕšení plnoletosti iba na návrh. Kedy nastane takýto právny stav závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené potreby a záujmy, majetkové pomery a podobne. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úloha rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa akcentuje štúdium. Súdna prax vychádza z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Je na jednej strane potrebné brať do úvahy i záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam, danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci.

14. Vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie bolo preukázané, že v danom prípade došlo na strane oprávneného plnoletého dieťaťa k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zrušiť povinnosť platiť výživné, keďže sa nepripravuje sústavne na budúce povolanie a nie je nezaopatreným dieťaťom. Pojmy sústavná príprava dieťaťa na povolanie a nezaopatrené dieťa definuje viacero zákonov, ktorých účelom je zabezpečenie starostlivosti o nezaopatrené dieťa. Zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení za nezaopatrené dieťa v § 3 ods. 1 považuje dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25. rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom alebo sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie štúdiom, alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre chorobu alebo úraz. Za sústavnú prípravu dieťaťa na povolanie sa podľa § 4 tohto zákona považuje štúdium organizované na strednej škole dennou formou, alebo ktoré sa uskutočňuje na vysokej škole dennou formou. Rovnako definuje nezaopatrené dieťa aj zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v § 9, podľa ktorého nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa: a) do skončenia povinnej školskej dochádzky, b) po skončení povinnej školskej dochádzky najdlhšie do dovŕšenia 26. rokov veku, ak: 1) sa sústavne pripravuje na povolanie, 2) pre chorobu a stav, ktoré si vyžadujú osobitnú starostlivosť sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie alebo nemôže vykonávať zárobkovú činnosť alebo 3) pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nie je schopné sa sústavne pripravovať na povolanie alebo je neschopné vykonávať zárobkovú činnosť. Politika štátu v otázke vyživovacej povinnosti rodičov a štátnych dávok, ktoré majú napomáhať výchove a výžive detí má základ v názore, že je nevyhnutné, aby sa rodičia a štát postarali výchovou a výživou, (príp. inými dávkami) o deti, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, ale najdlhšie do 25. alebo 26. roku veku (v závislosti od dávok, ktoré sa majú poskytnúť). Zákon č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu SR č. 615/2006 Z. z. viaže nárok na náhradné výživné nielen na rozhodnutie súdu o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k nezaopatrenému dieťaťu, ale aj k povinnosti dieťaťa plniť si povinnú školskú dochádzku.

15. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči osobe oprávnenej prijímať výživné od 1.10.2020 podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (vrátane rovnako správneho výroku II. o nároku na náhradu trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené nebolo a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).